

ה"ט 71863/12/20 - פלוני נגד פלונית, קיבוץ מזרע

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 71863-12-20 פלוני נ' פלונית ואח'

לפני	כבוד השופט אלעד טל
מבקש	פלוני
נגד	
משיבים	1. פלונית 2. קיבוץ מזרע

החלטה

לפני בקשה לביטול החלטתי מיום 30.12.20, בה נעתרתי, במעמד צד אחד, לבקשת המבקש למתן צו מניעת הטרדה מאיימת, לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת **התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת")**.

1. המבקש והמשיבה גרים בשכנות, כאשר קיר משותף חוצץ בין דירותיהם בקיבוץ מזרע.

המבקש, יליד הקיבוץ, בן לחברי הקיבוץ ומתגורר רוב חייו בקיבוץ. מוכר כנכה נפש (פוסט טראומה) בגין שירותו הצבאי, ומתגורר מזה כחמש שנים בדירה שהוקצתה לו על ידי הקיבוץ, בשל מצבו.

המשיבה, המוגדרת כבעלת צרכים מיוחדים, שוכנה על ידי הקיבוץ בדירה הסמוכה לדירתו של המבקש, לפני כשנה וחצי.

2. לטענת המבקש, במסגרת שיקומו הוא יוצר מוזיקה, והדבר מפריע למשיבה, הטוענת כי היא סובלת מרגישות יתר. המבקש התקין בדירתו אמצעים לבידוד קול ואולם לא היה בכך כדי לרצות את המשיבה שהחלה בחודש אפריל 2020 לדפוק על הקיר המשותף באמצעות פטיש משך שעות ארוכות וכך עשתה גם ביום 21.12.20 (המבקש צירף סרטון וידאו והקלטות - **נספחים א'**, **ג'** לבקשה). פניותיו של המבקש למשיבה ולקיבוץ בבקשה להעביר את המשיבה או אותו לדירה אחרת, לא נענו (**נספח ב'**). המבקש הוסיף כי ברשות המשיבה כלב שנביחותיו מטרידות את מנוחתו. לאור האמור, ברי כי המשיבה נוקטת כנגדו בהטרדה מאיימת, כמשמעותה בסעיף 2 לחוק להטרדה מאיימת, תוך פגיעה בשלומה ושלווה חייו, וכי הוכיח את התקיימות היסודות המתבקשים בסעיף 5(א) לחוק לצורך מתן צו המורה למשיבה להימנע מלהתקרב לדירתו או אליו.

3. כאמור, באותו יום לאחר עיון בבקשה על נספחיה, נוכחתי כי המשיבה נקטה לכאורה בהטרדה מאיימת כמשמעותה בסעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, והוצא צו האוסר על המשיבה:

א. להטריד את המבקש בכל דרך ובכל מקום לרבות בביתו ובמקום עבודתו.

ב. לאיים על המבקש בכל דרך בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.

ג. לבלוש אחר המבקש, לארוב לו, להתחקות אחר תנועותיו ומעשיו או לפגוע בפרטיותו בכל דרך אחרת.

ד. ליצור עם המבקש ובני משפחתו כל קשר בע"פ, בכתב או בכל אמצעי אחר.

ה. להימצא במרחק נגיעה מהמבקש ו/או בני משפחתו ו/או מביתו בקיבוץ מזרע.

נקבע דיון במעמד הצדדים ביום 5.1.21.

4. המשיבה לא התייצבה לדיון, למרות שהצו הומצא לה. במסגרת הדיון טען הקיבוץ, כי המבקש כלל אינו חבר קיבוץ וכי הקיבוץ הקצה לו דירה למגורים, המיועדת לבעלי צרכים מיוחדים, למרות שאינו עונה לתנאים, ואם הדירה אינה מתאימה לו, הוא רשאי לעזוב אותה. עוד נטען, כי הקיבוץ הציע למבקש לעבור לדירה אחרת, אולם הוא סירב. הקיבוץ טען כי אינו צד לסכסוך ובית המשפט קיבל את טענתו.

בהחלטה שהתקבלה בתום הדיון, הורה בית המשפט על המשך תחולתו של הצו למשך 6 חודשים.

5. ביום 7.1.21 הגישה המשיבה את הבקשה שלפני.

6. לטענת המשיבה, מעולם לא קיבלה לידיה את הצו, ורק כשקיבלה לידיה, באמצעות הקיבוץ, את ההחלטה שניתנה בהעדרה גילתה אודות ההליך דנן. לטענתה, פניותיה למבקש בעניין מטרד הרעש לגיטימיות. המוזיקה ועוצמת הבאסים הבוקעים מדירתו של המבקש מהווים מטרד שאינה יכולה לשאת. פניותיה המנומסות במספר הודעות ווטסאפ למבקש, בבקשה שיתחשב בה וימיר את עוצמת המוזיקה והבאסים נענו בתשובות מאיימות (**נספח א'** לבקשה). לטענת המשיבה, היא נאלצת להיות עם אוזניות בביתה כאשר המבקש מנגן והיא אף פנתה בגין כך למנהל קהילת הקיבוץ, על מנת שישוּב להתקיים ההסדר שיהיה בין המבקש לשכנים הקודמים, לפיו יוגבלו שעות הנגינה שלו, אולם הניסיון לא צלח (**נספח ב'** לבקשה). לטענת המשיבה, המבקש פועל במכוון להטרידה באמצעות מוזיקה רועשת בכוונה לגרום לה לעזוב את דירתה. המדובר במחלוקת פנימית בין דיירי הקיבוץ שצריכה להיפתר ביניהם, ולכן מבוקש כי הצו שניתן במעמד צד אחד, יבוטל.

7. בתגובתו מתנגד המבקש לבקשה. לטענתו, המשיבה אינה מתייחסת כלל למסכת ההטרדות מצידה כלפיו, ואינה מכחישה את טענותיו בעניין. המבקש שב על טענתו, כי בוצעה למשיבה המצאה של הצו על ידי המשטרה, ביום שהוצא. מאחר ולא נפל כל פגם בהליך מתן הצו, והמשיבה לא הציגה כל ראיה שיש בה כדי להצדיק את ביטולו או קיום דיון נוסף לגביו, יש להותיר את הצו על כנו.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המבקש, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל, חלקית.
9. **החוק למניעת הטרדה מאיימת** נחקק בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות, תוך הקפדה ושמירה על כבוד האדם וחירותו ויישום העקרונות והיסודות שנקבעו בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, בחוק הגנת הפרטיות **תשמ"א - 1981**, בחוק איסור לשון הרע **התשכ"ה - 1965**, בחוק למניעת אלימות במשפחה **תשנ"א - 1991** ובחוק העונשין **תשל"ז - 1977**.
10. מטרתו של צו מניעת הטרדה מאיימת "**להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו**" (סעיף 1 לחוק **מניעת הטרדה מאיימת**). עניינו הוא מניעת ההטרדה מאיימת בעתיד, שנבחן על סמך פעולות שארעו בעבר והחשש מהישנותן.
11. הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :
- "הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".
- פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה יבחנו לגופן.
12. בסעיף 2(א) לחוק נקבע, כי הטרדה היא "**בכל דרך שהיא**", "בנסיבות הנותנות בסיס סביר" להניח כי המטריד ישוב להטריד ויפגע בשלוות חייו או בפרטיותו, או בחירותו של אדם אחר, אם המעשים בוצעו "**בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין**".
- אלו מונחים רחבים ככל האפשר, והמחוקק בנוקטו בלשון זו, התכוון כי ינתן פירוש מרחיב לאותם המקרים שייכנסו לגדר הטרדה מאיימת, כאשר מכלול של התנהגויות יפורש על ידי ביהמ"ש כהטרדה מאיימת ואין חשיבות לדרך שהטרדה זו נעשתה וכל דרך שהיא שמנסיבותיה יהיה ניתן להניח, כי המטריד עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של האחר, תחשב כהטרדה מאיימת.
13. הסעד הניתן על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת הינו צו מניעה מפני הטרדה מאיימת, לתקופה שלא תעלה על 6 חודשים (סעיף 6 לחוק), כאשר בית המשפט רשאי להאריך את תוקפו בהתמלא התנאים שבסעיף 6 לחוק, אולם זאת עד לשנתיים בלבד. מעצם קביעת המחוקק כי מדובר בצו זמני, נראה כי

המחוקק בא לקבוע סעדים להגנה זמנית על זכויותיו של הנפגע ולא בא ליצור באמצעות חקיקה זו זכויות חדשות, יש מאין. הצווים המפורטים בסעיף 5(א)-(1)-(5) **לחוק**, נועדו בעיקר להדגיש, בפני המטריד הפוטנציאלי, כי פעולות כאלו אסורות על פי הדין, על חוקיו השונים, והצו שניתן על פי חוק זה משמש אמצעי נוסף, כדי לשמור על הנפגע מפני מעשיו הבלתי חוקיים של הפוגע ולפעמיים אף לעזור ולמנוע מהפוגע, המטריד עצמו, מלהיכנס לסיטואציה המהווה הפרת החוק.

14. עם זאת, יש לזכור כי לנוכח זכותו של הנפגע קיימת זכותו של הפוגע, לפי הדין, ונדרש איזון בין הזכויות ובפרט שמדובר בצו מניעה יש לבדוק גם את המבחנים הכללים החלים על צווי מניעה, כגון: תום ליבו של המבקש, מאזן הנוחות, וקיומן של ראיות לכאורה לעילת התביעה.

15. הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **השני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד, נדרש מבקש הסעד להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

המבחן אינו מבחן סובייקטיבי, אלא מבחן אובייקטיבי ובסעיף קטן 2(ב) לחוק, נתן המחוקק דוגמאות להטרדה מאיימת וברור שאין זו רשימה סגורה, ואף בתחילת הסעיף נאמר, כי האמור בסעיף זה הינו "מבלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א)", הקובע כזכור, כי הטרדה מאיימת היא "בכל דרך שהיא" הפוגעת בשלוות חייו, או בפרטיותו, או בחירותו של האחר ת"א (פתח תקוה) 3532/02 **אורנה שגיב, עו"ד נ' יוסף יהב עזרא ואח'** [פורסם בבב].

רק התקיימותם של יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

16. לא מיותר לציין, כי צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך. מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד, על כל המשתמע מכך, ובית המשפט מצווה לנקוט זהירות עת הוא נעתר לצו **"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה"** (רע"א 2327/11 **פלוני נ' פלוני** (פורסם ביום 28.4.11).

17. בעניינינו, ניתן לראות בארועים של דפיקות בפטיש על קיר ביתו של המבקש, כאשר התנהלותו של המבקש אינה נושאת חן בעיני המשיבה, כפעולה אלימה מצידה, וניתן לראות בדפיקות אלה, הטרדה.

18. עם זאת, מהבקשה ומהטענות שנשמעו במעמד הדיון עולה כי בין הצדדים קיים סכסוך שכנים מזה זמן מה, בעקבות טענות הדדיות ליצירת מטרדי רעש (מוזיקה בקול רם מצד המבקש, נביחות כלבה של המשיבה ודפיקות פטיש מצידה על הקיר המשותף, בכוונה להטריד), אשר גורם לעימותים בין הצדדים. לטענת המשיבה, לא התייצבה לדיון מאחר ולא נמסר לידיה זימון, וזאת חרף טענת המבקש בדיון כי כיוון

את מוסר הצו לדירתה, ובית המשפט לאחר שהזהיר אותו קיבל את טענתו.

בנסיבות בהן עסקינן בסוגיה שלה היבטים שונים הראויים להשמע במעמד הצדדים, מצאתי להעתר לבקשה באופן שהצו מיום 30.12.20, יוותר על כנו עד למועד הדיון במעמד הצדדים.

19. לאור האמור, הבקשה לביטול הצו- נדחית.

אני קובע דיון במעמד הצדדים ביום 7.3.21 שעה 9:00 - 10:00.

בנסיבות בהן הבקשה התקבלה חלקית, אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"א, 03 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.